

آرام آرام، بی‌شتاب و با حوصله

مجید عباسی از طراحان شاخص نسل چهارم طراحی گرافیک ایران است که مانند بسیاری از هم‌نسلان خود پس از تحصیل در رشته‌ی گرافیک در گیلودار تحولات اجتماعی پس از انقلاب و جنگ تحمیلی آبدیده و کارآزموده شده است. دانش او از طراحی گرافیک و فعالیت و ورود به کارزار حرفه‌ای او را بر آن داشت تا جایگاه خود را زود بیابد. مجید عباسی از آن دسته طراحان است که تمام توان خود را برای هر چه بهتر شدن سفارش عرضه می‌کند. برای او ذوق آزمائی در طراحی گرافیک محصولات تجاری یا تبلیغاتی و یا فرهنگی تفاوتی نمی‌کند. او از ارائه‌ی کار نو برای هیچ موضوعی ابا ندارد و رد پای حضور خود را باقی می‌گذارد. مگر نه آن که طراح تبلیغات و بسته‌بندی یکی از مؤثرترین کسانی است که سلیقه‌ی بصری جامعه را می‌افزاید. با این اعتقاد مجید عباسی تفاوتی بین هیچ سفارشی قائل نیست. او سعی در هر چه بهتر انجام دادن تمام موضوعات گونه‌گون سفارش داده‌شده طراحی گرافیک دارد. به عقیده من طراحی یک جعبه همان قدر مهم است که طراحی یک جلد کتاب.

فرهنگ‌سازی و ارتقای دانش بصری جامعه اصلی است که نبردهای متفاوت را عرصه تاخت و تاز طراح می‌کند. من بر این باور نیستم که صفحه‌آرایی صفحات کوچک مجله یا کتاب یا طراحی بسته‌بندی‌ها ارزشی کمتر از پوستره‌های تک‌چاپ مد روز دارد. اگر چه مجید عباسی با حضور خود در «رنگ پنجم» توانائی‌های خود را در این عرصه نیز به‌نمایش گذاشته است.

با نگاه به تمام آثار طراحی گرافیک مجید عباسی در می‌یابیم که نظم هندسی تفکر شده‌ای در آن‌ها جریان دارد که او را از بقیه طراحان هم‌نسل خود متمایز می‌کند. برای او هنوز وفاداری به موضوع اصل اولیه است و زیباسازی یا فرم در قالبی نهفته است که او پس از تفکر نسبت به موضوع می‌یابد. در حقیقت او از طرفداران تفکر تبعیت فرم از عملکرد* است و این رفتار است که او را از پریشان‌گوئی، فرمالیسم و در نهایت شلخته‌سازی نجات می‌دهد، بی‌آن‌که نوجوئی یا نوآوری گرافیک عصر امروز را فراموش کرده باشد. علاوه بر این‌ها توانمندی کار با نرم‌افزارها، ابزار و دانش‌نوین، تکنیک‌های چاپ و ارائه‌ی هر چه بهتر تکثیر او را در رده‌ی حرفه‌ای‌ها قرار داده است.

انتقال اندیشگی مجید عباسی در پوستره‌هایش در نگاه اول اتفاق نمی‌افتد. برانگیختن سوال و درک چرایی‌های رفتار او پوستره‌هایش را دلچسب‌تر و ماندگارتر می‌کند. تفسیر یا تأویل طیف رنگ آبی در پس زمینه‌ی تاریک برای مفهوم ادیان الهی یا یک خشت شکسته برای نماد شهر فرو ریخته‌ی بم پس از کمی تأمل و مزه‌مزه کردن تصویر خوش‌آیند است. یک استکان چای در استکان کمر باریک ایرانی، دعوتی است به یک مهمانی صمیمانه در پوستر نمایشگاه پوستر از خود. دو لکه‌ی گرد تاریک محو علاوه بر نمایش چشم جغد، درست‌ندیدن یا کوری را در پوستر - بوف کور - به‌خوبی نمایش می‌دهد. او سعی می‌کند کم‌گویی و گزیده‌گویی باشد. بیش از آنکه خودنمایی کند مفاهیم محتوایی را انتقال دهد. اگر چه این رفتار او را از درک و نمایش زیبایی دور نمی‌کند.

مجموعه پوستره‌های حاضر در این کتاب که بعضی از آن‌ها از مسابقات جهانی جوایزی را نیز دریافت کرده‌اند، نمایش کوچکی است از آن چه در توان اوست. بر این باور هستم که مجید عباسی بر جایگاه درست خود تکیه زده و در آینده به غنای رفتاری دست خواهد یافت که درخور اوست. آرام آرام، بی‌شتاب و با حوصله و تداوم هوشمندانه پی‌ریزی بنائی را تدارک‌دیدن که ماندگاری در فرهنگ کهن ایرانی را شایسته است.

- ابراهیم حقیقی، تهران ۱۳۸۵ -